

ÖB-SVARET 62

De av försvarskommittén begärda utredningarna om tre kostnadsalternativ - lägre än ÖB 62 - överlämnades 15/10 av överbefälhavaren.

Vi skall inte här redogöra för förslagets innebörd. Dagspressen, radio och TV har ingående redovisat dem. Dessutom har ett truppföredrag jämte bildband utsänts till förbanden.

Överbefälhavarens förslag har i stort sett mottagits positivt av pressen. Dock har man, inför de redovisade minskningarna i den operativa målsättningen, på vissa håll varit kritisk. Man har då ifrågasatt objektiviteten i utredningen och det befogade i överbefälhavarens krav. Man har varit förvånad över att en skillnad i årsanslag på ca 100 miljoner skulle i så hög grad påverka målsättningen. I något fall har man uttalat att överbefälhavaren hade att med anvisade medel lösa de uppgifter statsmakterna uppställt för försvaret och ej hade att dekretera en målsättning.

Ifråga om objektivitet i bedömningen torde vi inte i dagens läge kunna komma längre. Landets främsta militära experter har under ca två år penetrerat våra militära problem. De har kommit fram till att vårt försvar med en given målsättning bör ha en viss omfattning. Detta resultat har sedan behandlats i militärledningen, där varje försvarsgrenschef, enligt instruktionen för militärledningen, skall behandla förekommande ärenden och yttra sig som om han själv vore överbefälhavare. Detta har varit ägnat att eliminera det gamla försvarsgrenstänkanudet och skapa en för krigsmakten och därmed även för totalförsvaret gemensam grundsyn på vårt försvarsproblem.

Resultatet har inte uteblivit. Såväl ÖB-62 som ÖB-svaret är förslag där samtliga försvarsgrenar står eniga bakom överbefälhavaren. Denna enighet är inte uttryck för någon likriktning eller centraldirigerad uppfattning. Enigheten är istället ett uttryck för en, låt oss kalla det försvarets mognad, där försvarsgrenarna, som ju har en gemensam uppgift, i en ny organisation kunnat samla sina krafter för att på bästa sätt lösa den förelagda uppgiften inom given kostnadsram.

Det är givet att man i den utredningen som föregått ÖB-62 varit tvungen att göra vissa antaganden. Det ligger ju i sakens natur. Men vem skulle göra dessa militära antaganden bättre och med större sannolikhet än landets samlade militära expertis?

Skillnaden i resurser mellan de olika alternativen avspeglas icke av de tal, 3460 etc som fått ge dem namn. Dessa avser ju basbeloppen för ett företa budgetår. När man räknar summan under den sjuårsperiod som planerna omspanna och applicera olika utvecklingsprocent på basbeloppen blir skillnaderna mer uppenbara. Det är också dessa marginaler, lagda på en fast kostnad som en försvarsorganisation alltid har, som i största utsträckning kan gå till modern utrustning.

Det som kanske mest har missförstått är emellertid innebörden av den sänkta målsättningen. ÖB-svaret innebär därvidlag inte någon ruckning på en av den politiska ledningen given sådan målsättning. Förhållandet är i stället det, att i ÖB-62 påpekats att det hittills inte funnits någon av statsmakterna fastställd gemensam målsättning för totalförsvaret. Därför lämnar överbefälhavaren förslag till utformning av en sådan. Mot bakgrund härav redovisas också förslag till allmän och operativ målsättning för krigsmakten.

När ÖB-svaret nu talar om sänkt målsättning så berör detta icke den gemensamma målsätt-

ningen för totalförsvaret eller den allmänna målsättningen för krigsmakten - i den mån statsmakterna vill på grundval av överbefälhavarens förslag fastställa dessa.

Begränsningen avser endast krigsmaktens operativa målsättning, som måste vara grundläggande för organisation, utbildning och krigsplanläggning. Det måste vara uppenbart att denna målsättning, planen för hur ett försvar skall förberedas och föras, blir olika beroende på väsentliga skillnader i militära resurser. Det är lika uppenbart att överbefälhavaren har att redovisa dessa planer och hur han bedömer sina möjligheter. Det är samtidigt klart att det faller på den politiska instansen att avgöra i vilken grad man anser en operativ målsättning fylla den gemensamma målsättning för totalförsvaret som statsmakterna kan formulera. Den ansvarsfördelningen torde inte ha stått klar för alla som i pressen kommenterat ÖB-svaret.
